

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg har stor respekt for hr. Kristian Thulesen Dahls engagement i eurosagen, men det, som gør det en lille smule besværligt en gang imellem at diskutere og forholde sig til, er, at paranoiaen åbenbart er så fremtrædende, at den dækker og blokerer for enhver form for fornuftig forholden sig til virkeligheden.

Det er sådan, at når det drejer sig om de forskellige rapporter og om oplysning, som er undervejs, er det ikke korrekt, at der er nogen, der vil undertrykke nogen som helst form for rapport, heller ikke fra Rådet for Europæisk Politik. Jeg har i en debat her i salen den 3. november klart udtrykt Socialdemokratiets positive opbakning bag den rapport.

Det er rigtigt, at man har søgt Udenrigsministeriet om dækning af 800.000 kr. og fået nej med henvisning til, at der var andre rapporter i gang. Vi har henvist til, at det burde være en opgave for Nævnet for EU-oplysning.

Nu har jeg via pressen forstået, at der har man kun fået 300.000 kr.

Når det er sådan, at man har en bevilling på 15 mio. kr., er det selvfølgelig interessant, at Nævnet vedrørende EU-oplysning åbenbart kun mener at kunne give 300.000 kr.

Jeg mener klart, det er en opgave for Nævnet vedrørende EU-oplysning, og der er altså 15 mio. kr. årlig. Men det kunne jo være en god idé, hvis man kommunikerede ved at skrive til hinanden og ikke via pressen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil først sige til hr. Jens Peter Verner sen, at nu har jeg godt nok fået at vide tidligere i debatten af hr. Jan Petersen, at man i Socialdemokratiet ikke tænker så meget på Dansk Folkeparti.

Det er jo dejligt for os at opleve, at man i hvert fald alligevel læser vores annoncer og lægger mærke til, hvad vi siger på møder osv. Det synes jeg bestemt er positivt, bliv endelig ved med det, og det, der er blevet sagt på møder rundt omkring, står vi også hundrede procent ved.

Vi har nogle langsigtede mål, som vi arbejder efter. Men som man kan se af vores ændringsforslag til finanslovsforslaget, er vi et politisk parti, som satser på at få parlamentarisk indflydelse, fordi vi mener, at vi tjener vores vælgere bedst ved at prøve at få noget indflydelse på de

politiske områder, der forhandles. Det er jo også derfor, vi i forhold til finanslovsforhandlingen startede med at prøve at anlægge en positiv vinkel for at komme ind og få medindflydelse. Det har vi så ikke fået lov til.

Nu bliver man så sur over, at vi anlægger sådan en pragmatisk vinkel for at få indflydelse. Jeg kan forstå, det nu er et problem for Socialdemokratiet, og det synes jeg da er meget interessant.

Så vil jeg sige til hr. Poul Erik Dyrlund, som henviser til besparelserne på ændringsforslagene om aktivering, at jeg tror altså, hr. Poul Erik Dyrlund lige skulle læse en gang mere på omkostningerne ved aktivering. Det er altså et lidt andet tal end det, hr. Poul Erik Dyrlund oplyser heroppe fra talerstolen, et noget højere end det, hr. Poul Erik Dyrlund oplyser.

Sandheden er jo, at aktiveringsomkostningerne er øget markant igennem de senere år, og det, vi i virkeligheden vil med vores forslag, er at lægge en dæmper på den vækst, der er sket, altså gøre aktiveringen billigere. Det mener vi godt kan lade sig gøre. Vi mener godt, der kan rationaliseres inden for det system, så man generelt aktiverer til en billigere penge, og det er der i øvrigt en lang række af de politiske partier her i Folketinget, der har været enige med os i, og de har angivet besparelser i den samme størrelsesorden, så det er nu altså ikke så urealistisk endda.

Så må jeg sige til hr. Jacob Buksti om rapporten fra Rådet for Europæisk Politik, at jeg synes grundlæggende, det er et problem, hvis nævnet, som skal give støtte til mange græsrodsaktiviteter rundt omkring, i spørgsmålet om bl.a. kronens bevarelse og også andre EU-forhold skal bruge en meget, meget stor del af sit budget på én rapport, som alle i Folketinget i virkeligheden påstår de er tilhængere af bliver lavet.

Det er jo det, man beder om, det er det, man siger. Man siger: Vi er principielt tilhængere af, at der bliver lavet en rapport. Det er både tilhængere og modstandere enige om, og der er udpeget en lang række gode mennesker til at udarbejde den. Vi vil bare ikke være ansvarlige for at skulle medvirke til at finde nogen penge til det.

Samtidig med – og det er det, jeg hele tiden sætter det i sammenhæng med – beder de samme partier så i øvrigt regeringen om at lave en hel masse materiale, som løbende kan sendes ud, som skal gøde jorden for en folkeafstemning, hvorefter man så kan kvitte kronen.